

[Krag.]

Forudsætninger ikke er opfyldt, har vi dog forelagt vort Forslag som Ændringsforslag, delt i to Afsnit, I og II, for dette høje Ting, og jeg anbefaler det til Tingets Velvillie.

Vi foreslaar i Afsnit I Oprettelse af Fortsættelseskasser. Adgangen til Oprettelse af Krisekasser er jo, som alle ved, allerede aaben i den gældende Lovgivning om Arbejdsanvisning og Arbejdsløhedsforsikring, og med Hensyn til Støtten til Oprettelse af saadanne Kasser og Reglerne for deres Aabning, Lukning og Genaabning har vi gennem en senere vedtagen Lov tilrettelagt Reglerne saaledes, at man, hvad jeg fra denne Plads gentagne Gange har haft Lejlighed til at bemærke, maatte have regnet med, at et betydeligt Antal Krisekasser vilde være blevet oprettet. Men man har Gang efter Gang her i dette høje Ting smilende henledt Opmærksomheden paa, at Resultatet af disse Bestræbelser var blevet ganske minimalt; der var kun oprettet 6 Kasser, og det Resultat, der var naaet, var ret betydningsløst. Man har Gang paa Gang peget paa, at Muligheden for at komme videre i Virkeligheden var afhængig af, at det blev det offentlige, der for egen Regning løste Opgaven derigennem, at man øgede det offentlige Tilskud til Arbejdsløhedskasserne med saa store Beløb, at Arbejdernes ordinære Tilskud kunde nedsættes saa meget, at det dækkede det Kontingent, som skulde ydes aarlig til Fortsættelseskasserne. Med andre Ord, man har stillet som Vilkaar for at gaa videre paa dette Omraade, at det blev det offentlige, Stat og Kommune, der betalte det hele. Saadanne Vilkaar kan vi naturligvis paa ingen Maade gaa ind paa. Det vilde være en Forfusking af Forsikringsprincippet, som naturligt kan sammenstilles med den Forfusking, den højtærede Socialminister i den store Socialreform har stillet Forslag om, naar han betegner Aldersrenten som baseret paa Forsikring, fordi den forudsætter Medlemsskab af Sygekasserne.

Naa, man har altsaa ladet haant om disse 6 Krisekassers Oprettelse, og, som jeg synes, med stor Uret. Jeg havde Lejlighed til forleden Aften i en kort Bemærkning at gøre opmærksom paa, at disse Krisekasser dog rummer $\frac{1}{7}$ af Arbejdsløhedskassernes Medlemstal, ca. 42 000 Medlemmer. Der er indbetalt i Medlemsbidrag i Aaret 1929—30 ca. 500 000 Kr., hvilket altsaa, hvis man tænker sig, at samtlige Arbejdsløhedskasser havde oprettet disse Krisekasser, vilde have svaret

til en samlet Kontingentydelse til disse Kasser paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvilket netop udgør 20 pCt. af det Kontingent paa mellem 17 og 18 Mill. Kr., som i 1929—30 er betalt af Medlemmerne til Arbejdsløhedskasserne. Med andre Ord, dette Tal viser, at man i de oprettede Krisekasser er gaaet ned til det Minimum af Kontingentydelse, som der i Loven er aabnet Adgang til, 20 pCt. af den vedtægtsmæssige Kontingentydelse til Arbejdsløhedskassen. Ikke desto mindre har disse 6 Krisekasser slet ikke udrettet saa ganske lidt. De har i 1929—30 udbetalt Dagpenge til et Beløb af 510 000 Kr.; de har modtaget Statstilskud paa 330 000 Kr., kommunalt Tilskud paa 86 000 Kr., et Fondstilsbud paa 248 000 Kr., eller i alt 664 000 Kr. Disse 6 Krisekassers Indkomst har været 1 205 000 Kr., deres Udgift 511 000 Kr.; de har altsaa i dette Aar, 1929—30, som jo heller ikke var et Aar, der var stærkt præget af Arbejdsløshed, kunnet foretage et Oplæg, opnaaet et Driftoverskud paa ca. 700 000 Kr. Det er virkelig et smukt Resultat af disse 6 Krisekassers Virksomhed, trods det lave Kontingent paa ca. 25 Øre i Gennemsnit pr. Medlem. De 6 Krisekasser har i den korte Tid, de har bestaaet, indtil 31. Marts 1930 oplagt en Formue paa 1,8 Mill. Kr. Hvis nu alle Arbejdsløhedskasser havde haft oprettet Krisekasser, saa vilde den Dagpengeydelse, som skulde være præsteret i 1929—30, hvis man regner forholdsmæssigt, have ligget omkring $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og det vilde altsaa være et Beløb, som Hjelpekasserne, som Kommunerne vilde have sparet.

Nu ved jeg nok, man har Tilbøjelighed til at se stort paa Millionbeløb, som ikke mindst skrives med 2 Cifre, men alligevel, disse $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. udbetalt gennem Krisekasserne vilde, hvis der almindelig havde været oprettet saadanne, dog ikke have betydet helt lidt, og de vilde have været saa meget mere betydningsfulde, som dette Tal ganske sikkert ligger for lavt. Af disse 6 Krisekasser har kun to været aabnet hele Aaret, nemlig Keramikernes og Metalarbejdernes. Gørtlernes Krisekasse har kun været aabnet i 2 Maaneder, Skibstømrernes ligeledes i 2 Maaneder, Skraatobaksarbejdernes i 6 Maaneder og Tobaksarbejdernes i 8 Maaneder. Der er slet ingen Tvivl om, at der er Arbejdsløhedskasser, der i væsentlig større Grad, end Tilfældet er for de Kasser, jeg her har nævnt, og som har oprettet Krisekasser, har været hjemsøgt af Arbejdsløshed. Dertil kommer endvidere, at i det Forslag, som vi